

stikker m. m. og Forslag til Lov om Indførelse i de sønderjydske Landsdele af dansk Lovgivning om Hundeafgift, Hundetegn og Anmeldelse af Hunde.

Endvidere tillader jeg mig at fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 28. Juni 1920 om Udvidelse af Sundhedslovgivningens Gyldighed til de sønderjydske Landsdele*. Lovforslagets Paragraffer gaar ud paa, at Jordemødre, som har Ret til at praktisere i de sønderjydske Landsdele, skal kunne faa Tilladelse til at praktisere i den øvrige Del af Riget, og at Tandlæger, der praktiserer i Sønderjylland, ogsaa skal kunne praktisere heroppe. De 3 Lovforslag er altsaa Led af en Tendens til at udvide her gældende Lovregler til ogsaa at gælde i de sønderjydske Landsdele.

Jeg fremsætter dernæst et Lovforslag, hvis Indhold vil være det høje Ting bekendt, idet et tilsvarende Lovforslag i de senere Aar er fremkommet hvert Aar. Det er Forslag til Lov om *Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 22. November 1917 om Ændring i § 13 i Lov af 15. Maj 1875 om Tilsynet med fremmede og rejsende m. m.* Det høje Ting ved, hvad Lovforslaget gaar ud paa, nemlig at bemyndige Regeringen til, hvis Udlændiges Opførsel her i Landet er saaledes, at vi ikke mener at kunne have dem, da at sende dem ud af Landet, selv om de har været her i 2 Aar.

Jeg skal dernæst fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Naturfredning af 8. Maj 1917*. Hensigten med Lovforslaget er at simplificere de Regler, der gælder ved Erstatnings Fastsættelse efter Naturfredningsloven. Som det høje Ting vil vide, var der i Fjor stor Strid med Hensyn til Forholdene paa Møen som Følge af, at Reglerne om Erstatning er saaledes udformet i den nugældende Lov, at Erstatningssager skal gennemgaa 4 Instanser. Det viste sig i den paagældende Sag, at de 4 Instanser afgav indbyrdes forskellige Kendelser angaaende Erstatningens Størrelse. At saadant kan ske, maa anses for upraktisk. Derfor gaar Lovforslaget ud paa at indføre de almindelige for Erstatning ved Ekspropriation gældende Regler, nemlig at Spørgsmaalet om Erstatningens Størrelse afgøres af en Taksationskommission.

Endvidere tillader jeg mig at fremsætte *Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Bygningsloven for Staden København af 12. April 1889 § 14, saaledes som denne er affattet ved Lov Nr. 21*

af 27. Februar 1897. Lovforslaget tilsigter at udvide de Regler, der allerede nu findes om Ekspropriation, til ogsaa at gælde med Hensyn til Anlæg af Sporveje, idet det har vist sig vanskeligt for København efter de Udvidelser, som er sket af Byen, at bringe Reglerne til Anvendelse ved Sporvejsanlægs Udvidelse og Trafikudvidelser i det hele. Lovforslaget er nogenlunde overensstemmende med et Forslag af Københavns Magistrat, dog med visse Modifikationer, idet man ikke har ment at kunne gaa med til at give Tilladelse til at eksproprierer paa den Maade, at man gav vedkommende Ejere Erstatning i anden Jord. Ministeriet mener, at naar man eksproprierer, maa man give Erstatning paa almindelig Maade og kan ikke give vedkommende Ejere Vederlag i anden Jord.

Jeg fremsætter dernæst *Forslag til Lov om Adoption*. Dette Lovforslag tilsigter at kodificere de Regler, vi har om Adoption, paa lignende Maade som det Lovforslag, der var fremsat i sidste Samling angaaende Ægteskab, idet Ministeriet mener, at det er uheldigt baade for Myndighederne og for Befolkningen, at de Regler, der handler om dette vigtige Emne, ikke er lovfæstet, saaledes at man har let Adgang til at finde dem. Jeg haaber, at Lovforslaget maa faa en let Gang gennem Tinget, idet det, som sagt, i Virkeligheden kun tilsigter at lovfæste Regler, som for største Delen allerede gælder ifølge ministeriel Praksis. Det er udarbejdet af en fællesskandinavisk Kommission ligesom de andre civile Love, vi har faaet.

Jeg tillader mig endelig at fremsætte *Forslag til Lov om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen*. Den nugældende Brandpolitilov af 1861 er, som alle ved, paa mange Punkter forældet. Kravene om en Revision af Loven har derfor ogsaa i de senere Aar været fremsat med stigende Styrke. Allerede i Aaret 1901—02 blev der af den daværende Justitsminister fremsat et Forslag i den Retning, men det strandede paa Bestemmelserne om de saakaldte snævre Skorstene, idet man ikke kunde finde en Affattelse i saa Henseende, som tilfredsstillende baade Tinget og Ministeren. Nærværende Lovforslag fremtræder som Resultat af en Række Forhandlinger, der af Justitsministeriet er ført med Repræsentanter for Desamvirkende Sogneraadforeninger og for Amtsraadforeningen i Danmark, Repræsentanter for de gensidige Brandforsikringselskaber og for-